

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Janou Lukešovou v právní věci žalobce: **Forbes Game, a.s.**, IČ 25150634, se sídlem Letenské náměstí 157/4, 170 00 Praha 7 - Bubeneč, zastoupen Mgr. Miloslavem Strnadem, advokátem, Za Poříčskou bránou 382/16, 186 00 Praha 8, proti žalovaným: **1. SXXXU s.r.o.**, IČ xxx, se sídlem xxx, **2. Ing. S. P.**, nar. xxx, bytem xxx, oba zastoupení JUDr. Josefem Monsportem, advokátem, Vladislavova 16, 110 00 Praha 1, **o náhradu škody a jiné újmy**

takto:

- I. **Zamítá se žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby soud žalovanému č. 1 a žalovanému č. 2 stanovil povinnost do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na své náklady vyhotovit a zaslat žalobci omluvu ve formě osobního dopisu v následujícím znění: „Vážení, omlouváme se společnosti Forbes Game, a.s., se sídlem Praha 7 – Bubeneč, Letenské náměstí 157/4, PSČ 170 00, IČ 25150634 za nepravdivá tvrzení obsažená v insolvenčním návrhu ze dne 20. ledna 2014, který jsme podali 21. ledna 2014 k Městskému soudu v Praze, na základě kterého bylo soudem vedeno insolvenční řízení proti společnosti Forbes Game, a.s. pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014, a to za tvrzení, že společnost Forbes Game, a.s. je v úpadku proto, že má více věřitelů a jejími dalšími věřiteli jsou společnost 1. vinařská investiční, se sídlem Hodonín, Bratří Čapků 3222/9, PSČ 295 03, IČ 29217644 a Ing. J.D., že společnost Forbes Game, a.s. jako dlužník nehradí své peněžní závazky po dobu delší než 30 dnů po splatnosti a je v platební neschopnosti z důvodu, že tyto závazky neplní po dobu delší než tři měsíce po splatnosti SXXXU s.r.o. jednající panem Ing. S. P., xxx, s tím, že**

plněním povinnosti zaslat omluvu ve formě osobního dopisu žalobci jedním z žalovaných zaniká v rozsahu plnění povinnosti a povinnost druhého žalovaného.

- II. Zamítá se žaloba, aby soud žalovanému č. 1 a č. 2 stanovil povinnost uhradit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku 200 000 Kč s tím, že plněním jednoho z žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost druhého žalovaného.
- III. Žalobce je povinen žalovanému č. 1 a žalovanému č. 2 zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku 135.188,20Kč na náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce žalovaných.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit na účet Městského soudu v Praze 2 342,42 Kč na náhradě nákladů řízení do tří dnů od právní moci daného rozsudku.

Odůvodnění

I.

Podáním ze dne 5. září 2014 se žalobce domáhal, aby soud žalovaným uložil zaslat mu omluvu ve znění, které bylo vyspecifikováno v žalobním petitu, a dále se domáhal, aby žalovaným byla stanovena povinnost uhradit mu částku 200.000 Kč s tím, že plněním jednoho z žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost druhého žalovaného. Nárok odůvodnil tím, že žalovaný č.1 (SXXXU s.r.o., IČ xxx) podal dne 21. ledna 2014 insolvenční návrh s datem 20. ledna 2014. Návrh byl veden u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014. Žalovaný č. 1 tvrdil: 1. existenci více věřitelů, 2. existenci peněžních závazků po dobu delší než 30 dnů po splatnosti, 3. žalobce není schopen své závazky plnit. V insolvenčním návrhu bylo tvrzeno, že žalovanému č. 1 vznikl nárok vůči žalobci ze smlouvy o poskytnutí služeb, která byla uzavřena 1. 4. 2012. Žalobce žalovanému č. 1 poskytoval za provádění finančních služeb odměnu 80.000 Kč měsíčně. Tato odměna nebyla za měsíce únor a březen 2013 uhrazena. Odměň za výše uvedené měsíce se žalovaný č. 1 domáhal v rámci rozhodčího řízení u rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje, ten vydal rozhodčí nálezy pod sp. zn. 005/2013 a 006/2013. Těmito rozhodčími nálezy byly žalovanému č. 1 přiznány nároky za měsíc únor a březen 2013. Rozhodčí nálezy vydané Mgr. Lubomírem Matějem žalobce od počátku sporoval. Smlouvu, ze které žalovaný č. 1 vyvozoval své nároky, označil za absolutně neplatnou. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčích nálezů u Okresního soudu v Hradci Králové. Řízení bylo vedeno pod sp. zn. 20C 433/2013. Oba rozhodčí nálezy byly usnesením Okresního soudu v Hradci Králové dne 10. 6. 2014 pod sp. zn. 20C 433/2013 zrušeny. Žalovaný č. 1 tvrdil další pohledávky za žalobcem, a to společností 1. vinařská investiční s.r.o. IČ 29217644. Tuto pohledávku za žalobcem dokládal dopisem ze dne 9.1.2014. Tvrzenou pohledávku Ing. J. D. IČ xxx blíže nespécifikoval a nedokládal. Co se týká společnosti 1. vinařská, tak žalovaný č. 1 tvrdil, že existuje pohledávka za žalobcem 56.036.750 Kč. Odkazal na rozhodčí řízení vedené Mgr. Lubomírem Matějem. Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 15. ledna 2014 pod č. j. 38Cm 355/2013-47 vykonatelnost rozhodčího nálezu ve prospěch 1. vinařské odložil, dne 3. 7. 2014 Krajský soud v Hradci Králové zrušil rozhodčí nález Mgr. Lubomíra Matěje, jehož obsahem bylo přiznání nároku společnosti 1. vinařská. Insolvenční návrh byl zamítnut usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2014 pod č. j. MSPH 88 INS 2164/2014-A-15. Nebylo prokázáno, že vůči žalobci existuje více věřitelů a že jejich peněžní závazky jsou po dobu delší 30 dnů po splatnosti. Co se týká schopnosti žalobce plnit své závazky, tak ani tato skutečnost žalovaným prokázána nebyla. Žalovanému č. 1 Městský soud v Praze usnesením ze dne 22. ledna 2014 č. j. MSPH 88 INS 1264/2014-A-5 uložil, aby uhradil zálohu 50.000 Kč na nákladech

insolvenčního řízení. Proti danému usnesení se žalovaný č. 1 odvolal. Ve svém odvolání uvedl, že je přesvědčen, že majetek žalobce mnohonásobně překračuje krytí nákladů insolvenčního řízení tj. žalovaný č. 1 sám tvrdil, že žalobce se v úpadku nenachází. Žalovaný v rámci insolvenčního řízení tvrdil solventnost žalobce. Insolvenční návrh byl formou usnesení zamítnut dne 6. 3. 2014 pod č. j. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15. Žalovaný č. 1 tím, že podal insolvenční návrh, tak zpochybnil dobrou pověst solventnosti a poctivosti žalobce. Žalobce jednáním žalovaného č. 1 musel obchodním partnerům vysvětlovat, že nemá žádné závazky vůči věřitelům, které v návrhu žalovaný označil, že tyto závazky neuznává a že proti nim brojí. Na základě nepravdivých informací žalovaného č. 1 byl na informačních serverech po celou dobu řízení, tj. od 21. ledna 2014 do 26. března 2014 veden záznam o insolvenčním řízení žalobce. Žalobce ztratil velkou míru kredibility. Žalobce požadoval peněžitou satisfakci 200.000 Kč. Analogicky použil peněžité zadostiučinění v rámci nároku uplatnění v režimu nekalé soutěže. V neposlední míře jedná se i o preventivní charakter tohoto opatření. Žalovaný č.2 ručí za plnění náhrady, co by statutární orgán žalovaného č.1.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Učinil nesporným, že insolvenční návrh byl podán žalovaným č. 1 vůči žalobci dne 21. 10. 2013 k Městskému soudu v Praze. Městský soud v Praze usnesením ze dne 6. 3. 2014 č. j. INS 1264/2014-A-15 návrh žalovaného č. 1 zamítl. Návrh zamítl z důvodu, že je nezbytné další dokazování za účelem posouzení platnosti smlouvy o poskytování služeb. Touto smlouvou (smlouva o poskytování služeb) žalovaný č. 1 dokazoval existenci pohledávky žalovaného vůči žalobci, tu doložil. V insolvenčním řízení vyšlo najevo, že sporné skutečnosti týkající se jeho pohledávky nebude možné osvědčit pouze listinami a že provedením věcně opodstatněných důkazů by insolvenční soud nahrazoval sporné řízení k takové pohledávce. Jednalo se o platby za služby poskytované v únoru a březnu 2013 na základě smlouvy o poskytování služeb ze dne 1. 4. 2012. Předmětem byly služby finančního řízení a podpory v provozu. Žalobce se zavázal hradit 80.000 Kč měsíčně. Neuhradil faktury 3/2013 ze 7. 3. 2013 s datem splatnosti 20. března 2013 a fakturu 4/2013 ze dne 2. 4. 2013 s datem splatnosti 2. 4. 2013. Smluvní vztah z výše uvedené smlouvy byl ukončen 31. 3. 2013. Žalobce ke své činnosti za měsíc únor a březen vypracoval podrobný výčet. Žalovaný se obrátil na rozhodce dle rozhodčí doložky ze smlouvy o poskytování služeb. Rozhodčí nález byl vydán 30. 10. 2013 pod sp. zn. 5/2013 a další rozhodčí nález byl vydán téhož dne pod sp. zn. 6/2013. Oba tyto rozhodčí nálezy žalobci stanovily povinnost žalovanému uhradit částku 80.000 Kč (každý). Tyto rozhodčí nálezy byly zrušeny rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové 10. 6. 2014 č. j. 20C 433/2013-70. Věc byla řešena Krajským soudem v Hradci Králové 21Co 409/2014. Žalovaný č. 1 evidoval za žalobcem pohledávky po dobu splatnosti delší než 30 dnů, jednalo se o více pohledávek, čímž byl osvědčen úpadek dlužníka ve smyslu § 3 insolvenčního zákona. Další pohledávku doložil potvrzením 1. vinařské investiční s.r.o. Žalovaný č. 1 poskytoval žalobci finanční služby, takže měl přehled o hospodaření žalobce a jeho špatné finanční situaci. V roce 2010 byl žalobce minus 21 milionů, v roce 2011 101 milionů, další léta založena nebyla, tj. účetní uzávěra roku 2012 a 2013. Z písemného sdělení k auditu účetní uzávěrky k 31. 12. 2011, jež bylo vypracováno společností Auditing Plus s.r.o. se podává, že společnost by mohla být v tzv. skrytém úpadku.

Městský soud Praze rozsudkem ze dne 9. 3. 2017 č. j. 25 Cm 71/2014-242 žalovanému č. 1 a žalovaný č. 2 stanovil povinnost do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na své náklady vyhotovit a zaslat žalobci omluvu ve formě osobního dopisu v následujícím znění: „Vážení, omlouváme se společnosti Forbes Game, a.s., se sídlem Praha 7 – Bubeneč, Letenské náměstí 157/4, PSČ 170 00, IČ 25150634 za nepravdivá tvrzení obsažená v insolvenčním návrhu ze dne 20. ledna 2014, který jsme podali 21. ledna 2014 k Městskému soudu v Praze, na základě kterého bylo soudem vedeno insolvenční řízení proti společnosti Forbes Games, a.s. pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014, a to za tvrzení, že společnost Forbes Game, a.s. je

v úpadku proto, že má více věřitelů a jejími dalšími věřiteli jsou společnost 1. vinařská investiční s.r.o., se sídlem Hodonín, tř. Bratří Čapků 3222/9, PSČ 295 03, IČ 29217644 a pan Ing. J. D., a že společnost Forbes Game, a.s. jako dlužník nehradí své peněžní závazky po dobu delší než 30 dnů po splatnosti a je v platební neschopnosti z důvodu, že tyto závazky neplní po dobu delší než 3 měsíce po splatnosti. SXXXU s.r.o., jednající panem Ing. S. P., jednatelem, s tím, že splněním povinnosti zaslat omluvu ve formě osobního dopisu žalobci jedním z žalovaných zaniká v rozsahu splnění povinnosti povinnost druhého žalovaného.“(výrok I.) Žalovanému č.1 a žalovanému č.2 stanovil povinnost uhradit žalobci 200.000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že plněním jednoho ze žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost druhého žalovaného.(výrok č. II). Výroky č. III a č. IV rozhodl o náhradě nákladů řízení. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že nebyla neosvědčena aktivní věcná legitimace žalovaného č.1 k podání insolvenčního návrhu, neboť nebyly splněny zákonem stanovené předpoklady pro vydání rozhodnutí o úpadku, tak jak ukládá zákon č.182/2006 Sb. insolvenčním navrhovatelům, t.j. nebyly osvědčeny tvrzené skutečnosti, které jsou uvedeny v podaném insolvenčním návrhu. S odkazem na § 143 odst.1 insolvenčního zákona nebylo osvědčeno, že insolvenční navrhovatel doložil existenci své splatné pohledávky vůči dlužníkovi, nebylo osvědčeno, že alespoň jedna osoba má proti dlužníkovi splatnou pohledávku(doložením splatné pohledávky insolvenční navrhovatel prokazuje dle § 95 odst.5 insolvenčního zákona své oprávnění podat insolvenční návrh-aktivní legitimaci),nebylo odsvědčeno neschopnost žalobce Forbes Game,a.s. plnit závazky. Nedoložení existence splatné pohledávky vůči dlužníkovi měl soud prvního stupně za prokázané rozhodnutím Městského soudu Praze ze dne 6.3.2014 č.j. MSPH 88INS 1264/2014-A-15, kterým byl návrh navrhovatele zamítnut. Co se týká další tvrzené osoby 1. vinařské investiční a ing.J. D., tak ani tyto tvrzené pohledávky neměl soud za prokázané. Schopnost žalobce plnit závazky sám žalovaný č.1 vyjádřil ve své žádosti adresované dne 2.2.2014 soudu ke sp. zn. MSPH 88INS 1264/2014(prominutí zaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení). Soud prvního stupně s odkazem na ustanovení § 3 odst.1 písmeno a , b i c insolvenčního zákona (zákonné ustanovení v rozhodnutí cituje) dospěl k závěru, že žalovaný SXXXU s.r.o. neosvědčil existenci tvrzené pohledávky , neosvědčil existenci alespoň jedné další osoby se splatnou pohledávkou a neosvědčil ani neschopnost své závazky plnit. Tento závěr shrnul v skutkové větě: žalovaný č.1 neosvědčil aktivní legitimaci k podání insolvenčního návrhu.Žalobci tudíž v souladu s § 147 odst. 2 insolvenčního zákona vznikl nárok na náhradu jiné újmy, která předmětným návrhem byla podána ve vztahu k žalovanému č.1 a ve vztahu k žalovanému č.2 dle § 147 odst.3 insolvenčního zákona.Podáním insolvenčního návrhu žalovaný č.1 zasáhl do dobré pověsti žalobce, neboť uvedl nepravdivá, zkreslená tvrzení. Insolvenční řízení trvalo do 21.ledna 2014 do 26. března 2014, kdy byl proveden záznam o právní moci zamítavého rozhodnutí o insolvenčním návrhu. Soud sledal nárok žalobce na omluvu jako veřejný nástroj vedoucí k odstranění nepravdivých a zkreslených tvrzení za oprávněný. Vedle funkce satisfakční žalobci vznikl i nárok na přiměřené zadostiučinění. Částku 200.000 Kč sledal za přiměřené zadostiučinění.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 2. února 2018 č. j. 13 Cmo 14/2017-288 zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. března 2017 č. j. 25Cm 71/2014-242 a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Rozhodl tak na základě odvolání žalovaných do rozsudku jako takového a žalobce do výroku rozsudku výše uvedeného o náhradě nákladů řízení. Vrchní soud v Praze ve svém odůvodnění zrušujícího rozhodnutí dospěl k závěru, že odvolání žalovaných je z větších částí opodstatněno. Ocitoval ustanovení § 147 odst. 1, 2, 3 a 4 insolvenčního zákona a § 157 odst. 2 o. s. ř. se závěrem, že povinností soudu je na základě svých zjištění formulovat tzv. skutkovou větu, již posoudí po stránce právní, v důvodech rozhodnutí vždy vyloží své úvahy, jež jej vedly k podřazení skutkové podstaty pod příslušnou právní normu. Pokud rozsudek postrádá náležitosti uvedené v citovaném ustanovení, tak se stává nepřezkoumatelným. Rozhodnutí soudu prvního stupně bylo hodnoceno jako nepřezkoumatelné s odkazem

na rozhodnutí Nejvyššího soudu 32 Odo 1561/2006, 30 Cdo 541/2008 a 32 Cdo 2948/2009. Co se týká předmětu sporu, tak zaujal stanovisko, že pokud insolvenčním návrhem je neoprávněně zasaženo do dobré pověsti právnické osoby, tak se může dotčená právnická osoba domáhat vedle škody tím způsobené i přiměřeného zadostiučinění, které může být požadováno i v penězích (rozsudek Nejvyššího soudu ČR 30 Cdo 842/2004). Přiměřené zadostiučinění lze dotčené právnické osobě přiznat pouze tehdy, nepostačuje-li k sankci způsobené i materiální újmy nepeněžité forma zadostiučinění (rozsudek Nejvyššího soudu ČR 29 Cdo 2838/2011). Dobrou pověst právnické osoby, která je podnikatelem, je přitom třeba hodnotit zejména podle jejího chování v obchodních vztazích. Přiznané zadostiučinění musí být přiměřené rozsahu závažnosti způsobené i materiální újmy (na dobré pověsti právnické osoby). Soudu prvního stupně bylo vyčteno, že svůj závěr týkající se podání insolvenčního návrhu, kdy žalovaná zasáhla do dobré pověsti žalobkyně, náležitě nevysvětlil a nezaložil jej na výsledcích provedeného dokazování. Zdůraznil, že soud prvního stupně se nevypořádal se skutečností, že dobrá pověst žalobkyně byla závažným způsobem zpochybněna již samotným insolvenčním návrhem, a se zřetelem k tomu bylo tudíž nezbytné posoudit, zda došlo k neoprávněnému zásahu do dobré pověsti žalobkyně, již samotným insolvenčním návrhem a zda v důsledku tohoto zásahu vznikla žalobkyni nemajetková újma a zda žalobkyni požadované zadostiučinění je přiměřené rozsahu a závažnosti vzniklé majetkové újmy. K danému uvedl, že sice výše zadostiučinění se stává předmětem volného uvážení soudu (§ 136 o. s. ř.), soud prvního stupně však v každém jednotlivém případě musí vycházet z úplného skutkového stavu a opírat se o konkrétní a přezkoumatelná hlediska. Soud prvního stupně byl odkázán především na závěr rozsudku Nejvyššího soudu ČR 29 Cdo 5640/2015 (usnesení 29NSCR 15/2010 soud prvního stupně nedohledal).

-Strany učinily nesporným, že SXXXU s.r.o. podal k Městskému soudu v Praze insolvenční návrh, soudem byl převzat 21. ledna 2014 a byl veden pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014. Městský soud v Praze. Insolvenční návrh usnesením dne 6. 3. 2014 pod č. j. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15 zamítl.

Po provedené dokazování soud učinil následující skutková zjištění:

-Insolvenční návrh převzal Městský soud v Praze 21. ledna 2014. Navrhovatel (žalovaný č. 1) v insolvenčním návrhu tvrdil, že s žalobcem uzavřel 1. 4. 2012 smlouvu o poskytování služeb. Na základě této smlouvy žalobci (dlužníkovi) poskytoval služby finančního řízení a podpory provozu za částku 80.000 Kč měsíčně. Vztah mezi stranami byl ukončen výpovědí z 28. února 2013. Za období únor 2013 a březen 2013 dlužník (žalobce) žalovanému (navrhovateli) dlužil částku 160.000 Kč. Nárokům žalovaného č. 1 bylo vyhověno rozhodčím nálezem z 30. 10. 2013 pod sp. zn. 005/2013 a 006/2013. Rozhodčí nálezy nabyly právní moci 25. listopadu 2013 a stal se vykonatelným 29. listopadu 2013. Žalobce (dlužník) podal k Okresnímu soudu v Hradci Králové návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu, které byl vydán 30. 10. 2013, ten byl usnesením Okresního soudu v Hradci Králové zamítnut 2. 12. 2013 č. j. 20C 433/2013-13 (jednalo se o rozhodčí nález 006/2013). Vedle výše uvedených pohledávek navrhovatel učinil zjištění, že další pohledávky vůči dlužníkovi (žalobci) má společnost 1. vinařská investiční s.r.o., IČ 29217644, se sídlem Bratří Čapků 3222/9, Hodonín z titulu neuhrazeného nájemného dle nájemní smlouvy ze dne 30. 6. 2011 za užívání herních terminálů ve výši 56.036.000 Kč, a to po splatnosti minimálně 3 měsíce, a dále má závazky vůči Ing. J. u D. ovi, IČ xxx, s místem podnikání Skupova 2523, 440 01 Louny. Shrnul, že: 1. Dlužník má více věřitelů, a to minimálně navrhovatele a společnost 1. vinařská investiční s.r.o. 2. Peněžní závazky dlužníka jsou po dobu delší jak 30 dnů po lhůtě splatnosti, a to minimálně pohledávka navrhovatele. 3. Dlužník není schopen uvedené závazky splnit. Žalovaný č. 1 prokazoval svá tvrzení v něm obsažená úplnými výpisy z obchodního rejstříku navrhovatele a dlužníka, rozhodčím nálezem z 29. listopadu 2013, který nabyl právní moci 25. listopadu 2013, smlouvou o poskytování služeb z 1. 4. 2012, výpovědí smlouvy o poskytování služeb z 28. února 2013 (rozhodčí nález 005/2013, 006/2013), smlouvou

o poskytování služeb ze dne 1. 8. 2011, dohodou o ukončení smlouvy o poskytování služeb ze dne 31. 3. 2012, usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2013 č. j. 18C 220/2013 a ze dne 27. 11. 2013 č. j. 33C 216/2013, zápisem ze zasedání dozorčí rady dlužníka ze dne 22. 3. 2013, žádostí o vyjádření k závazkům společnosti Forbes Game ze dne 9. ledna 2014 a odpovědí 1. vinařské investiční s.r.o. ze dne 14. ledna 2014.

-Vyhláškou s datem 21. ledna 2014 MSPH 88 INS 1264/2014-A-2 bylo oznámeno, že dne 21. ledna 2014 se zahajuje insolvenční řízení a téhož dne byla tato vyhláška zveřejněna v insolvenčním rejstříku.

-Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. března 2014 sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15 byl návrh insolvenčního věřitele SXXXU s.r.o., IČ xxx ve věci insolvenčního dlužníka Forbes Game, a.s., IČ 25150634 byl zamítnut. Soud odkázal na § 105 insolvenčního zákona, uzavřel, že navrhovatel(žalovaný č.1) by musel svoje pohledávky za dlužníkem doložit, tzn. musel by tvrdit takové skutečnosti, aby o jejich právní relevanci nebylo pochyb. Není povinností insolvenčního soudu provádět dokazování ohledně existence pohledávek (stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze 17. 6. 1998 sp. zn. Cpnj 19/97, publikované pod zn. Rc 52/98 ve sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek). Soud dospěl k závěru, že předložená smlouva o poskytování právních služeb z 1. 4. 2012, výpověď smlouvy z 28. února 2013, sdělení 1. vinařské investiční s.r.o. ze dne 14. ledna 2014, rozhodčí nález Mgr. Lubomíra Matěje sp. zn. 005/2013 a sp. zn. 006/2013 včetně usnesení Okresního soudu v Hradci Králové 33C 216/2013-37 a usnesení Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 20C 433/2013-13 neprokazují dostatečně pohledávku navrhovatele. Soud uzavřel, že navrhovatel v řízení nedoložil existenci své splatné pohledávky za dlužníkem, a proto neprokázal svou aktivní legitimaci k podání insolvenčního návrhu proti dlužníkovi. Žalobce prohlášením ČSOB z 25. února prokázal, že má dostatek finančních prostředků k úhradě pohledávky navrhovatele pro případ, že by její existence byla shledána po právu. Z těchto důvodů soud návrh v souladu s § 143 odst. 1 insolvenčního zákona zamítl. Pohledávky uplatněné a uhrazené po zahájení insolvenčního řízení byly zjištěny: Městská část Praha 10 Statutární město Jablonec nad Nisou.

-Ze smlouvy o poskytování služeb, kterou dne 1. 8. 2011 uzavřel Forbes Game, a.s., IČ 25150634, zastoupený Pavlem Ch. a Ing. S. P., IČ 40117219, soud učinil zjištění, že předmětem smlouvy bylo poskytovat Forbes Game, a.s. samostatně vlastním jménem služby finančního řízení a podpory provozu v rozsahu 170 hodin měsíčně, P. Ch. jednal za Forbes Game, a.s. na základě plné moci a plnou mocí zmocnil JUDr. Tomáš N. a Petr Vymetálek. Tato smlouva byla ukončena 1. 8. 2011. Dne 1. 4. 2012 Forbes Game, a.s., IČ 25150634 v zastoupení Pavlem Ch. uzavřel s obchodní společností SXXXU s.r.o., IČ xxx smlouvu o poskytování služeb. Předmět byl definován v čl. I tak, že se SXXXU s.r.o. zavázal Forbes Game, a.s. poskytovat vlastním jménem služby finančního řízení a podpory provozu, a to v rozsahu 170 hodin měsíčně. Výpověď smlouvy byla provedena Ing. S. P. a převzata žalobcem dne 28. února 2013.

-Dne 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2013 byl vydán rozhodčí nález ve věci žalobce SXXXU s.r.o. proti Forbes Game, a.s.. Byla stanovena povinnost společnosti Forbes Game a.s. uhradit SXXXU s.r.o. částku 80.000 Kč s příslušenstvím. Rozhodnutí nabylo právní moci 25. listopadu 2013 s datem vykonatelnosti 29. listopadu 2013.

- Dne 30. 10. 2013 sp. zn. 006/2013 byl vydán Rozhodčí nález ve věci SXXXU s.r.o. proti Forbes Game a.s.. Společnosti Forbes Game a.s. bylo uloženo zaplatit 80.000 Kč s příslušenstvím. Rozhodnutí nabylo právní moci 26. 11. 2013, vykonatelným se stalo 29. 11. 2013.

-Usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 2. prosince 2013 sp. zn. 20C 433/2013-13 byl zamítnut návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu vydaného 30. 10. 2013 sp. zn. 06/2013 rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem.

-Dne 20. prosince 2013 JUDr. M. Jelínek, za společnost Forbes Game, adresoval SXXXU s.r.o. žádost o sdělení údajů provedených plateb, a to na základě rozhodnutí rozhodce a rozhodčích nálezů 006/2013 ze dne 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2013 z téhož dne.

-Podáním ze dne 9. ledna 2014 SXXXU s.r.o. zastoupena Ing. S. P. podala žádost o vyjádření k závazkům společnosti Forbes Game, a.s.

-Společnost 1. vinařská investiční s.r.o., zastoupena M. J., jednatelem, zaslala SXXXU s.r.o. dopis ze dne 14. ledna 2014, ve kterém uvedla, že má pohledávku za Forbes Game 56.036.000 Kč, a to na základě smlouvy ze dne 1. 7. 2013, kterou jí obchodní společnost Latimer a.s. postoupila své pohledávky. Tato pohledávka byla doložena smlouvou nájemní o nájmu herních terminálů, která byla uzavřena 30. 6. 2011 mezi společnostmi Latimer a.s. a společností Forbes Game, a.s. a týkala se 600 kusů výherních hracích automatů, které byly dány do užívání společnosti Forbes Game, a.s. Tato pohledávka byla vymáhána v rozhodčím řízení u Mgr. Lubomíra Matěje, byl vydán rozhodčí nález ze dne 31. 10. 2013 sp. zn. 007/2013, kterým byla společnosti stanovena povinnost uhradit tuto částku.

-Z potvrzení o zůstatku účtu ze dne 5. února 2014 soud učinil zjištění, že ČSOB na žádost žalobce vydala potvrzení, ze kterého lze zjitit, že na jeho účtu je ke 4. únoru 2014 zůstatek 60.669.177,86 Kč.

-Rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 10. června 2014 č. j. 20C 433/2013-70 byl zrušen rozhodčí nález vydaný dne 30. 10. 2013, spisová značka 006/2013 rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem, se sídlem Gočárova 806, 500 03 Hradec Králové, a rozhodčí nález vydaný dne 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2013 vydaný rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem, se sídlem Gočárova 806, 500 03 Hradec Králové. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že smlouva o poskytování služeb ze dne 1. 4. 2012 je neplatná. Jako důvod bylo uvedeno, že člen statutárního orgánu nemůže bez dalšího zmocnit člena statutárního orgánu k jednán jménem společnosti. Toto zmocnění člena statutárního orgánu, který sám není oprávněn jménem společnosti jednat, je neplatné.

-Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 14. ledna 2015 č. j. 21Co 409/2014-164 potvrdil rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové, a to I a II ze dne 10. 6. 2014 č. j. 20C 433/2013, kterým byly zrušeny rozhodčí nálezy vydané rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem s datem 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2015 a sp.zn. 006/2015.

-Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. července 2014 č. j. 38Cm 355/2013-122 byl na návrh Forbes Game, a.s., IČ 25150634 proti 1. vinařská investiční s.r.o., IČ 29217644 zrušen rozhodčí nález rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje, se sídlem Kočárova 806, 500 02 Hradec Králové s datem 31. 10. 2013 pod sp. zn. 7/2013 se závěrem, že jak ve společnosti Forbes Game, a.s., tak ve společnosti Latimer a.s. ke dni 30. 6. 2011 že P. Ch. jednal sám za společnosti Forbes Game, a. s. a Latimer a.s. K datu podpisu smlouvy o nájmu z 30. 6. 2011 toto oprávnění svědčilo pouze dvěma členům přestavenstva, takže samostatný úkon P. Ch. byl absolutně neplatný a v rozporu se stanovami Forbes Game, a.s. a Latimer a.s.

-Z předžalobní výzvy k náhradě jiné újmy s datem 25. srpna 2014 soud učinil zjištění, že žalovaná strana byla vyzvána k zaslání omluvného dopisu (ve znění v této výzvě) a úhradě částky 200.000 Kč.

-Ze zprávy nezávislého auditora s datem 16. 12. 2014 soud učinil zjištění, že dne 16. 12. 2014 auditorská firma BDO Audit s.r.o. prověřovala účetní jednotku Forbes Game, a.s., ověřovala účetní závěrky, výroční zprávy a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami ke dni 31.12.2013 s výrokem- žalující společnost ke dne 31.12.2013 vykazovala záporný vlastní kapitál ve výši 10.443tis.Kč, vlastní základní kapitál je nižší než částka 50.000tis.Kč.

-Rozsudkem Krajského soud v Hradci Králové ze dne 21.11.2016 č.j. 33Cm 50/2014-390 ve znění rozsudku Vrchního soud v Praze ze dne 18. 7. 2018 č. j. 3 Cmo 77/2017 bylo prokázáno, že na straně společnosti SXXXU s.r.o. IČ xxx nedošlo k bezdůvodnému obohacení z neplatně uzavřené smlouvy ze dne 1. 4. 2012 o poskytování služeb za dobu od května 2012 do února 2013. Krajský soud v Hradci Králové dne 21. listopadu 2016 č. j. 33Cm 50/2014-390

zamítl žalobu, kterou se žalobce Forbes Game, a.s., IČ 25150634 domáhal na žalovaném SXXXU s.r.o., IČ xxx zaplacení částky 839 500 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 13. 6. 2013 do zaplacení. Soud uzavřel, že mezi stranami byla uzavřena dne 1. 4. 2012 smlouva o poskytování služeb, na základě které se žalovaný zavázal poskytnout žalobci služby v oblasti finančního řízení a služeb. Smlouvu podepsal za žalobce P. Ch., tehdejší předseda představenstva na základě generální plné moci z 1. 1. 2012. Ta byla označena jako absolutně neplatný právní úkon, neboť neodpovídala tehdejší úpravě způsobu jednání za společnost podle tehdy platných stanov, v důsledku čehož byla i smlouva uzavřená na základě této plné moci neplatná. Žalovaná společnost SXXXU s.r.o. po výše uvedenou dobu poskytovala žalobci služby, za něž od dubna 2012 do ledna 2013 byla celkově fakturována částka 839 500 Kč, a ta byla i uhrazena. Soud předmět sporu posoudil dle § 451 odst. 1 občanského zák. a odst. 2 občanského zák. se závěrem, že žalovaná společnost v rozhodné době měla nárok na odměnu ve výši 939 500 Kč za poskytované služby v určitém období, protiplnění bylo zjištěno znaleckým posudkem znalce určeného soudem. Výše uvedený rozsudek byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18. července 2018 č. j. 3 Cmo 77/2017.

- L. H. (čl. 49 spisu) u žalobce byla zaměstnána od 17. ledna 2012 do 11. října 2013. O existenci smluv s žalovaným č. 1 věděla. Žalovaný č. 1 pro žalobce činnost vykonával, měl kancelář v prvním patře, ona se s ním stýkala. Faktury byly žalovanému č. 1 propláceny. Jejím nadřízeným byl pan Ch. a paní Ch.. O problémech žalobce nevěděla. Nevěděla, že žalobce by měl nějaké dluhy. Věděla o tom, že peníze na účtech byly, jí byla řádně vyplácena mzda. Činnost žalobce řídil pan Ch..

-Michal K. (čl. 90 spisu) u žalobce pracoval od října 2011 asi do srpna 2013u žalobce. Od počátku března 2013 byl v pracovní neschopnosti. Žalovaný č. 2 byl ve funkci xxx. O existenci společnosti SXXXU s.r.o. nevěděl, že vůbec existuje. Co se týká Ing. P., tak ten zodpovědný za řízení mandátářů v terénu. Řešil umístování automatů, hlídal rentabilitu, rozhodoval o provozu automatů.

-Miloslava K. (čl. 91 spisu) pracovala jako xxx u žalobce od 1. 9. 2011 do 31. 12. 2013. Ing. P. byl jejím nadřízeným. Pod Viktoria Tip a.s., pod který byla převedena část podniku, přešla 31. 3. 2014. Měla povědomost o tom, že žalovanému Ing. S. P. nebyly proplaceny faktury za měsíc únor a březen 2013, které poslal žalobci. Po dobu výpovědi Ing. P. nesměl řídit provoz. Ten převzala slečna D.. Počátkem března 2013 jí bylo sděleno slečnou D., že Ing. P. má zákaz rozhodovat. Ing. P. do února řídil interní mandátáře a externě byl nápomocen. Od počátku března nesměl kontrolovat a schvalovat smlouvy. Nejezdil na schůzky s mandátáři.

-V. V.P. byl xxx společnosti, která vlastnila objekt v xxx v České Lípě. On objekt pronajímal žalobci. V prosinci 2013 došlo k vypnutí hracích automatů v jeho objektu a bylo mu sděleno, že má zavolat panu Ch., xxx žalobce, s tím, aby opět automaty byly zapnuty. Bylo mu sděleno, že automaty zapnuty nebyly, neboť zde existují rozpory mezi podnájemcem prostor a společnostmi žalobce. Věc byla řešena i Policií ČR. Byl zde pokud odvézt vybavení z objektu, jehož byl majitelem. Nakonec vybavení bylo odvezeno přes jeho odpor. Vzhledem k této situaci ztratil zájem o podnájem žalobce v předmětných prostorách. Spolupráce byla ukončena. Uvažoval o další spolupráci s žalobcem, toho ve sledovaném období zastupoval Dr. N.. Pak se však dozvěděl o insolvenční, tak s žalobcem přestal komunikovat.

-ing.M. M. (čl. 106 spisu) , ředitel xxx Xxx a.s., jenž v polovině roku 2013 přebírala účetnictví žalobce po předchozí externí účetní. Účetnictví mu předávala paní C.. Účetnictví muselo být rekonstruováno. Rekonstrukce byla ukončena v březnu 2014. Tímto auditem v březnu 2014 bylo zjištěno, že v roce 2012 firma žalobce vykazovala záporný kapitál. Nebylo zřejmé, ve kterém momentu roku 2012 k tomu došlo. Na to však žalobce reagoval ve druhé polovině roku 2013 (po nástupu pana D., akcionáře žalobce) tím, že došlo k navýšení vkladů do kapitálových fondů žalobce o 300.000.000 Kč, čímž se snížily cizí zdroje a závazky žalobce a zároveň došlo k navýšení vlastních zdrojů. Ve druhé polovině roku 2013 žalobce nebyl v úpadku. Veškeré závazky, které žalobce uznal, byly uhrazeny. Probíhaly pouze spory s předchozím předsedou

představenstva panem Ch. a původním managementem, který uplatňoval své pohledávky vůči žalobci a žalobce je neuznal. Co se týká nároku žalovaného pana P., s tím byl v kontaktu ohledně jeho nároku za únor a březen 2013. Požadoval od daného, aby doložil rozpis plnění služeb, které provedl pro žalobce. Žalovaný Ing. P. toto učinil do rozsahu 190, 200 hodin, ale toto plnění nebylo jednoznačně specifikováno, proto on doporučil, aby faktura nebyla uhrazena. S účetnictvím žalobce bylo manipulováno, konkrétně do doby, než účetnictví přešla společnost Xxx a.s. Žalovaní nemohli mít v roce 2014, resp. v březnu roku 2014, kdy společnost Xxx a.s. dokončila uzávěrku za rok 2012, důvodné obavy, že žalobce je v úpadku. Co se týká nezávislého auditu BDO Audit s.r.o., která ověřovala účetní závěrku, výroční zprávy a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami k 31. 12. 2013, u společnosti žalobce, tak audit za rok 2012 byl dokončen až v březnu 2014.

-Statutární zástupce žalobce R. D. (čl. 109 spisu) působí ve funkci xxx. Pan Ch. tuneloval žalobce tím, že do systému Protheus zaváděl pozměněné údaje, neexistující smlouvy a vyváděl prostředky ze společnosti. Prostředky ze společnosti vyváděl i např. smlouvou, kterou uzavřel s žalovaným č. 2. V originálu neobsahovala rozhodčí doložku, ta však byla ve verzi v systému Protheus. Činnost žalovaného neodpovídala fakturovaným částkám. Poté, co od žalobce odešel pan Ch., tak se dohledávaly smlouvy, ty označil za zfalšované. Paní C. nepředložila novému vedení žalobce účetnictví. Vyskytly se falešné faktury i falešné smlouvy. To vše bylo projednáváno v trestním řízení. Poté, co bylo zahájeno insolvenční řízení, tak obchodním partnerům i externím mandatářům a spolupracovníkům byl nucen vysvětlovat vzniklou situaci. Tato nejistota zhruba v období tří měsíců mohla být pro žalobce i likvidační, ten podniká v provozování herních automatů. Vzhledem k platným zákonům nemají majitelé podniku, kde jsou výherní automaty umístěny, možnost v případě výpadku žalobce okamžitě nahradit jinou formou. Co se týká pohledávky 1. vinařské, tak žalobce nebyl vyzván k dobrovolnému plnění před podáním insolvenčního návrhu. Tyto pohledávky této společnosti označil jako podvodné, které vznikly činností pana Ch.

-Žalovaný č. 2 Ing. S. P. (čl. 112 spisu) u žalobce pracoval jako xxx, měl na starosti provoz sázkových zařízení a jejich rentabilitu. Pokud žalobce měl uzavřeny smlouvy, tak ty vždy obsahovaly rozhodčí doložku. V průběhu roku 2013 došlo ke změně provozovatele sázkových zařízení z žalobce na společnost Viktoria Tip a.s., takže žalobce neutrpěl žádnou škodu. Co se týká samotné činnosti, tak měl na starosti 30 obchodních zástupců a 2.300 strojů. Předtím pracoval pro společnost xxx s.r.o. Ta pak též provozovala výherní zařízení. O pohledávce První vinařské za žalobcem se dozvěděl z jejich korespondence.

-Z. S. do 31. ledna 2013 byl v pozici xxx. Pan Ing. P. byl jeho přímým nadřízeným jako vedoucí provozu. Od poloviny prosince 2012 byl v pracovní neschopnosti, dění na pracovišti žalobce neznal. V době, kdy byl Ing. P. jeho nadřízeným, tak s ním byl v kontaktu 1x týdně na poradách v Roudnici. V případě potřeby s ním byl v telefonickém kontaktu. Neznal náplň práce žalovaného Ing. P.a. Náplň práce svědka bylo sledování umístění nových strojů a kontrola jejich rentability. Ing. P. s ním rovněž projednával ukončení pracovního poměru.

-L. B. (čl. 123 spisu) kolem roku 2013 pracoval v obchodní společnosti HBQ a.s. Jednalo se o sesterskou organizaci. Tato společnost byla propojena s obchodní společností žalobce, byla propojena vlastnický, obě společnosti měly společné akcionáře. Svoje pracoviště měl v Hradci Králové. Společnost HBQ a.s. měla sídlo Praha, Letenské náměstí č. 4, což bylo i sídlo žalobce. On denně dojížděl z místa trvalého bydliště z Poděbrad do Hradce Králové, kde měla společnost HBQ provozní zázemí. S Ing. S. P. sdílel stejnou kancelář, tj. ve sledovaném období dotýčný úřadoval v Hradci Králové. Ing. P. byl xxx Forbes Game, a.s., zajišťoval provoz žalobce, tj. řídil zaměstnance, řídil vztahy s dodavateli. On ve vztahu k žalobci pracoval na základě své podnikatelské činnosti. Svědek taktéž ve sledovaném období pracoval na základě své podnikatelské činnosti, tu označit jako xxx. Obchodní společnost HBQ a.s. jej měsíčně platila částkou 85.000 Kč bez DPH. On ukončil svoji činnost v březnu roku 2013. Společnost se dostala do druhotné platební neschopnosti. Ing. S. P. byl podřízen představenstvu společnosti Forbes

Game, a.s. Jednalo se o stejné lidi, kteří byli i v představenstvu firmy HBQ a.s. Každé podněli byly pracovní porady obchodní společnosti Forbes Game, a.s. i obchodní společnosti HBQ a.s. Na ty dojížděl P. Ch.. Na tyto porady se pravidelně dostavoval Ing. S. P.. Stejnou činnost, jako vyvíjel svědek, vyvíjel i Ing. S. P.. Ten vyvíjel svoji činnost prostřednictvím obchodní firmy SXXXU s.r.o. Svědek ve SXXXU s.r.o. nevykonával žádnou činnost. Je pravdou, že s Ing. S. P. řešil informační systém Protheus. Program stál 9 milionů, služby, servis byl prováděn za částku 30 milionů Kč. Jednalo se o servis non stop. V březnu 2013, kdy ukončil svoji činnost u HBQ a.s., tak již neměl k jednotlivým dokumentům ve vztahu ke společnosti Forbes game, a.s. přístup. Neměl přístup k informačnímu systému.

Z ostatních předložených dokladů soud nečinil žádná zjištění rozhodná ve věci.

Soud zamítl návrh na to, aby prověřoval pohyb na bankovním účtu žalobce za období 6 měsíců předcházejících a 3 měsíců následujících po stavu, kdy byl prokazován dostatečný zůstatek na účtu žalobce, neboť v řízení bylo prokázáno, že v podání ze dne 2.2.2014 adresované insolvenčnímu soudu, je tvrzeno, že majetek žalobce více než dostatečně postačuje k pokrytí nákladů insolvenčního řízení. Dostatek finančních prostředků ve své výpovědi tvrdila i L. H.(peníze na účtech byly, mzda jí byla řádně vyplácena).Ředitel Společnosti Xxx a.s.(ředitel Ing. M.a M.), která přebírala v polovině roku 2013 účetnictví žalobce, účetnictví rekonstruovala a audit provedený k březnu 2014 zjistil, že v druhé polovině roku 2013 žalobce nebyl v úpadku. Nebyly hrazeny pouze pohledávky původního managementu, mezi které byl zahrnut i žalovaný. Žalovaný č.1 nemohl mít v roce 2014 důvodné obavy, že žalobce je v úpadku,když zároveň tvrdil že majetek žalobce j dostatečný na krytí nákladů insolvenčního řízení

Po provedení dokazování soud učinil následující závěr o skutkovém stavu věci: Žalovaný č.1 (obchodní společnost SXXXU s.r.o.) podal k Městskému soudu v Praze dne 20. ledna 2014 insolvenční návrh, soudem byl převzat 21.ledna 2014 a byl veden pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014. Domáhal se nároku ze smlouvy(absolutně neplatné), kterou s žalobcem uzavřel 1. 4. 2012 (smlouvu o poskytování služeb -služby finančního řízení a podpory provozu-) za období únor 2013 a březen 2013. Vztah mezi stranami byl ukončen výpovědí z 28. února 2013,trval do března 2013. Další uplatněné pohledávky uplatnil vůči dlužníkovi (žalobci) byly A) pohledávka společnosti 1. vinařská investiční s.r.o., IČ 29217644, se sídlem Bratří Čapků 3222/9, Hodonín z titulu neuhrazeného nájemného dle nájemní smlouvy ze dne 30. 6. 2011 za užívání herních terminálů ve výši 56.036.000 Kč, a to po splatnosti minimálně 3 měsíce. Společnost 1. vinařská investiční s.r.o., zastoupena M. J., jednatelem, zaslala SXXXU s.r.o. dopis ze dne 14. ledna 2014, ve kterém tvrdila pohledávku za Forbes Game 56.036.000 Kč, a to na základě smlouvy ze dne 1. 7. 2013, kterou jí obchodní společnost Latimer a.s. postoupila své pohledávky. B) Pohledávka Ing. J. D., IČ xxx, s místem podnikání xxxy. Tato pohledávka nebyla doložena, nebyla v insolvenčním řízení uplatněna Ing. J. D.. Vyhláškou s datem 21. ledna 2014 MSPH 88 INS 1264/2014-A-2 bylo oznámeno, že dne 21. ledna 2014 se zahajuje insolvenční řízení a téhož dne byla tato vyhlášky zveřejněna v insolvenčním rejstříku. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. března 2014 sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15 byl návrh insolvenčního věřitele SXXXU s.r.o., IČ xxx ve věci insolvenčního dlužníka Forbes Game, a.s., IČ 25150634 byl zamítnut s odkazem na § 3 § 105, §143 insolvenčního zákona a § 133 o.s.ř. Nárok žalovaného č.1 za poskytované služby do února 2013 existoval (bezdůvodné obohacení), byť se neopíral o smlouvu uzavřenou mezi stranami dne 1.4.2012 (rozsudek Krajského soud v Hradci Králové ze dne 21.11.2016 č.j. 33Cm50/20114-390 ve znění rozsudku Vrchního soud v Praze ze dne 18.7.2018 č.j. 3Cmo 77/2017-430). Svědci ing. M M., L. H., M. K., M. K. a L. B. prokázali tvrzení, že žalovaný č.1 pro žalobce vykonával činnost. L. H. a ing. M. M. byli seznámení s nároky žalovaného č.1 na proplacení faktur za měsíce únor a březen 2018. Ing. M. M. požadoval výčet činnosti jako podmínku pro proplacení faktur, z důvodu nedostatečné

vyspecifikované činnosti faktury byly odmítnuty. Statutární zástupce žalobce R. D. konflikty mezi vedením společnosti a panem Ch. potvrdil. Toho označil za osobu, která tunelovala společnost prostřednictvím systému Protheus. Nebylo prokázáno, že společnost 1.vinařská investiční s.r.o žalobce nevyzvala k úhradě finanční částky, kterou žalovaný č.1 uvedl v insolvenčním návrhu.

Dle § 147 insolvenčního zákona bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu (odst. 1). Právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odst. 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut, to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodů uvedených v § 143 odst. 3 (odst. 2). Je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za plnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odst. 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokážou, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku (odst. 3). Žalobu, kterou uplatňuje právo podle odst. 1-3, musí dlužník podat do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor (odst. 4).

Za neoprávněný zásah do práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby je zásadně každé nepravdivé tvrzení, které zasahuje její doboru pověst (28 Cdo 1375/2002).

Vrchní soud v Praze ve svém zrušujícím rozhodnutí dospěl k závěru, že nárok na náhradu škody má být posouzen dle § 147 odst.2 insolvenčního zákona, t.j. zda insolvenčním návrhem bylo neoprávněně zasaženo do dobré pověsti žalobce, a pokud ano, zda žalobce má nárok na přiměřené zadostiučinění. Byť bylo prokázáno, že insolvenční řízení bylo zastaveno z důvodu, že insolvenční navrhovatel (žalovaný č.1) nesplnil zákonné předpoklady pro vydání rozhodnutí o úpadku dle § 143 odst.1 INZ (neosvěčena aktivní věcná legitimace insolvenčního navrhovatele), tj. v době zamítnutí insolvenčního návrhu nebyla prokázána splatnost pohledávky vůči žalobci (29NSČR 15/2010), četnost věřitelů, platební neschopnost žalobce a k totožnému závěru jako soud insolvenční dospěl i soud prvního stupně po provedeném řízení (čl. 5 poslední odstavec, 6 a 7 rozsudku ze dne 9. 3. 2017 sp. zn. 25Cm 71/2014). Soud prvního stupně je vázán názorem soudu odvolacího soudu (§ 226 odst.1 o. s. ř.). Odvolací soud se již nezabýval aktivní věcnou legitimací insolvenčního navrhovatele (žalovaného č.1). Nedostatek aktivní věcné legitimace insolvenčního navrhovatele (§143 odst.1 INZ) nebyl soudem odvolacím shledán za porušení právní povinnosti insolvenčního navrhovatele zakládající nárok žalobce na náhradu škody dle § 147 odst. 2 INZ. Pokud nebyla porušena povinnost daná zákonem insolvenčnímu navrhovateli, tak insolvenčním návrhem nemohla být žalobci způsobena škoda nebo jiná újma tím, že insolvenční návrh byl podán. Tvrzení žalovaného č.1v insolvenčním návrhu soud hodnotí jako částečně zkreslená :1) insolvenční nárok žalovaného č.1 na úhradu finanční částek za měsíc únor, březen 2013 s ohledem na rozsudek Krajského soud v Hradci Králové ze dne 21.11.2016 č. j. 33Cm 50/2014 ve znění rozsudku Vrchního soud v Praze ze dne 18. července 2018 č. j. 3 Cmo 77/2017-430 lze hodnotit ke dni podání insolvenčního návrhu jako důvodný za měsíc únor 2013(z titulu bezdůvodného obohacení),neboť výpověď neplatné smlouvy byla přezata dne 28. 2. 2013, v měsíci březnu 2013 již žalovanému č.1 žalobce neumožnil výkon činnosti, 2) pohledávky žalovaného č.1 i 1. vinařské investiční byly osvědčeny rozhodčími nálezy č. 005/2013,006/2013 a 007/2013 ke dni podání insolvenčního návrhu, řízení o zrušení

rozhodčích nálezů nebyla pravomocná, 3 žalobce ke dni podání insolvenčního návrhu nesplnil výše uvedené pohledávky(nárok na jejich úhradu žalobce sporoval). Žalovaný č.1 měl vědomost o hospodaření managementu ve společnosti žalobce prokazatelně do konce února 2013, kdy ve společnosti žalobce vykonával vlastním jménem služby finančního řízení a podpory provozu, tj. věděl, že ke dni 28. 2. 2013 žalobce není schopen plnit své závazky a jeho nároky nebude moci žalobce splnit.

Žalovaný č.1 neporušil podáním insolvenčního návrhu žádnou zákonnou povinnost danou insolvenčním zákonem, takže žalobci jednáním žalovaného č.1 nemohla vzniknout škoda a tím i nárok na náhradu škody a jiné újmy dle § 147 odst.2 insolvenčního zákona. Do dobré pověsti žalobce nebylo zasazeno,proto soud žalobu zamítl. Žalovanému č.2 nevznikla povinnost daná § 147 odst. 3 insolvenčního zákona.

O náhradě nákladů řízení vůči státu soud rozhodl v souladu s § 148 odst. 1 o. s. ř., a to vynaložené náklady za účast svědků ústních jednání (264 Kč, 248 Kč a 1.830,42 Kč) celkem 2.342,42 Kč.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaní byli ve věci procesně úspěšní, tak mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Soud vycházel z tarifní hodnoty 50.000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. c vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a přiznal za jeden úkon právní služby 3.100 Kč (§ 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), při zastoupení 2 osob (§ 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996Sb.), 2x 2.480 Kč=4.960 Kč za jeden úkon právní služby, počet úkonů právní pomoci 19 a půl= 96.720 Kč převzetí,písemná podání ze dne 7. 11. 2014, 27. 2. 2015, 26. 2. 2016, 28. 2. 2017, 26. 4. 2018, 3. 5. 2018, ústní jednání 28. 1. 2015 (2x), 8. 4. 2015 (2x), 8. 7. 2015 (3x), 18. 9. 2015, 26. 1. 2017, 28. 2. 2017, 9. 3. 2017(1/2 úkonu), 27. 4. 2018, 3. 10. 2018, § 11 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Dále soud přiznal náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 39 náhrad hotových výdajů -11 700 Kč , 21% DPH z úkonů právní pomoci a náhrady hotových výdajů (§ 14a vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 137 odst. 3 o. s. ř), 22.768,20 Kč. Uhrazený soudní poplatek – 4 000 Kč, celkem 135.188,20 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

Praha 3. října 2018

JUDr. Jana Lukešová v. r.
předsedkyně senátu